

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/306/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713210530
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6713210530.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: Sociálna poisťovňa, Ul. 29. augusta 8, Bratislava, IČO: 30 807 484 proti žalovaným: 1/ K. C., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. XXXX/X, XXX XX U., zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Peter Mihály s. r. o., Jókaiho 121/16, 984 01 Lučenec, 2/ Železničná spoločnosť Slovensko, a. s., so sídlom Rožňavská 1, 832 72 Bratislava, o zaplatenie 28 735,65 Eur, o odvolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 8C/164/2013-239, zo dňa 12. 01. 2016, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

II. Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným 1/, 2/ v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Zvolen rozsudkom sp. zn. 8C/164/2013-239 zo dňa 12. 01. 2016 zaviazal žalovaných 1/, 2/ zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu vo výške 28 735,65 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodnutie o trovách konania si vyhradil na čas po právoplatnosti rozsudku. Žalobca sa svojho nároku domáhal na tom základe, že vyplatil poškodenej K. D. dôchodkové dávky, a to formou vdovského a sirotského dôchodku v období od 13. 06. 2009 do 01. 01. 2011 v celkovej výške 8 213,65 Eur, za obdobie od 02. 01. 2011 do 13. 06. 2012 vo výške 7 975,88 Eur a za obdobie od 14. 06. 2012 do 13. 09. 2014 dôchodkové dávky v celkovej sume 12 546,12 Eur, čo predstavuje spolu žalovanú sumu 28 735,65 Eur. Uvedené dávky boli vyplácané z dôvodu smrteľného pracovného úrazu, ktorý utrpel jej manžel W. D. dňa XX. XX. XXXX. Zamestnávateľom postihnutého bol v čase pracovného úrazu žalovaný 1/, jednou z príčin smrteľného úrazu poškodeného bolo aj porušenie ustanovení zák. č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci v platnom znení zo strany zamestnanca žalovaného 2/. Okresný súd nárok žalobcu posúdil s poukazom na ust. § 420 ods. 1, 2 zák. č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, kde nárok žalobcu kvalifikoval s poukazom na ust. § 238 ods. 1, 5, 6 zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov. Spoločnú zodpovednosť žalovaných 1/, 2/ odôvodnil poukazom na ust. § 438 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania prihliadol na možnosť rozhodnúť o trovách konania po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej v zmysle § 151 ods. 3 O. s. p. (zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov).

2. Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalovaný 2/. Podľa žalovaného 2/ sa okresný súd nezaoberal otázkou, či v prípade uplatnenia nárokov žalobcu a v prípade ich priznania možno vysloviť medzi obidvoma zodpovednými subjektmi solidaritu ich záväzku. O spoločnú zodpovednosť podľa § 438 Občianskeho zákonníka sa totiž nejedná v prípade, keď sa zodpovednosť viacerých zodpovedných subjektov riadi rôznymi režimami zodpovednosti. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho

súdu SR sp. zn. 3MCdo/19/2002 z 21. 01. 2009, z ktorého vyplýva, že tretia osoba má povinnosť nahradiť poskytnuté dávky alebo nahradiť škodu Sociálnej poisťovni len v takom rozsahu, v akom je jej zavinené protiprávne konanie v príčinnej súvislosti s poskytnutými dávkami, na ktoré poistencovi vznikol nárok v dôsledku konania tretej osoby. V rozsahu v akom sa na vzniku nároku poistenca na poskytnutí dávky podieľali iné okolnosti, prípadne v akom rozsahu bol spôsobený spoluzavinením poistenca, tretia osoba nezodpovedá. Žalovaný 2/ mal za to, že súd v predmetnom prípade nemohol uložiť žalovaným povinnosť zaplatiť náhradu škody spoločne a nerozdielne, avšak mohol vysloviť, že „plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného“. Zdôraznil, že v prejednávanej veci ide o posúdenie nároku žalobcu na náhradu škody podľa § 238 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení. V tejto veci nemožno - a to v rozpore s podstatou právneho vzťahu z ktorej je vyvodzovaný žalobou uplatnený nárok - vychádzať z princípov objektívnej zodpovednosti, ale z princípov zodpovednosti za zavinenie. Žalovaný 2/ mal za to, že jeho podiel na celej nehodovej udalosti je zanedbateľný, resp. omnoho menšieho významu, než aký mu žalobca pripisuje. Poukázal na závery znaleckého posudku vypracovaného X. K. K., vyhotoveným pre zadávateľa: Inšpektorát práce Banská Bystrica, ktorý rozoberá celú nehodovú udalosť, a ktorý žalovaný 2/ ako dôkaz predložil súdu na pojednávaní dňa 12. 01. 2016. Žalovaný 2/ mal za to, že okresný súd sa pripojeným znaleckým posudkom nezaoberal, pričom svoje rozhodnutie neodôvodnil a mal za to, že súdu neboli predložené také dôkazy, ktoré by opodstatňovali rozhodnutie o delenej zodpovednosti, resp. že z dôkazov, ktoré boli predložené absolútne nevyplývajú, z čoho by súd mohol určiť takéto pomerné plnenie. Žalovaný 2/ poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Bratislava III zo dňa 22. 01. 2016 v konaní vedenom pod sp. zn. 21C/21/2013 o náhrade škody vo výške 11 944,- Eur s príslušenstvom, pričom tento okresný súd posúdil mieru zavinenia subjektov zúčastnených na nehodovej udalosti a rozhodol o povinnosti žalovaného 2/ uhradiť žalobcovi sumu zodpovedajúcu 30% z navrhovanej sumy. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný 2/ navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v plnom rozsahu ako nezákonný zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

3. Žalobca vo vyjadrení sa k odvolaniu žalovaného 2/ za stotožnil s právnym názorom rozhodnutia súdu prvého stupňa a navrhol ho ako vecne správny potvrdiť. Opätovne poukázal na ust. § 238 zák. č. 461/2003 Z. z. ohľadne toho, že žalobca má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania a pokiaľ škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ne spoločne a nerozdielne v zmysle § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

4. Žalovaný 2/ v stanovisku k vyjadreniu žalobcu opakovane poukazoval na nevyhnutnosť, aby súd zohľadnil mieru účasti ďalších osôb podieľajúcich sa na vzniku škody. Podľa jeho názoru je potrebné sa v predmetnom prípade zaoberať a vysporiadať sa s otázkou, či v prípade uplatnenia nárokov žalobcu a v prípade ich priznania možno vysloviť medzi obidvoma zodpovednými subjektmi solidaritu ich záväzku. O spoločnú zodpovednosť podľa § 438 Občianskeho zákonníka sa totiž nejedná v prípade, keď sa zodpovednosť viacerých zodpovedných subjektov riadi rôznymi režimami zodpovednosti. Naďalej žalovaný 2/ tvrdil, že súd v predmetnom prípade nemohol uložiť žalovaným povinnosť zaplatiť náhradu škody spoločne a nerozdielne, ale mohol vysloviť, že „plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného“. V tejto veci nemožno vychádzať z princípov objektívnej zodpovednosti, ale z princípov zodpovednosti za zavinenie.

5. Žalovaná 1/ sa v priebehu odvolacieho konania písomne nevyjadřila.

6. Dňa 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý zrušil zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany (§ 470 ods. 2 CSP).

9. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, v nadväznosti na § 470 ods. 1, 2 CSP, prejednal odvolanie žalovaného 2/ bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1, 2 CSP.

10. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

11. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovaného 2/ ako aj predchádzajúce konanie spolu s odvolaním napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a uvádza, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval relevantné zákonné ustanovenia a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa preto obmedzuje len na skonštatovanie dôvodov napadnutého rozhodnutia s doplnením ďalších dôvodov za účelom zdôraznenia jeho správnosti.

13. Základnou odvolacou námietkou žalovaného 2/ bolo posúdenie spoločnej zodpovednosti podľa § 438 Občianskeho zákonníka viacerých zodpovedných subjektov ohľadne povinnosti zaplatiť náhradu škody spoločne a nerozdielne. Žalobou žalobca uplatnil náhradu dávok poskytnutých formou vdovského a sirotského dôchodku za obdobie od 13. 06. 2009 do 01. 01. 2011 v sume 8 213,65 Eur, za obdobie od 02. 01. 2011 do 13. 06. 2012 vo výške 7 975,88 Eur a za obdobie od 14. 06. 2012 do 13. 09. 2014 v sume 12 546,12 Eur, spolu v celkovej výške žalovanej sumy 28 735,65 Eur vyplatených poškodenej K. D. v dôsledku smrteľného pracovného úrazu jej manžela W. D. dňa XX. XX. XXXX.

14. Hmotnoprávnym základom pre uplatnenie práva žalobkyne na náhradu škody vzniknutej výplatom dávok je ust. § 238 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení tak, ako na to správne poukázal aj súd prvej inštancie, v zmysle ktorého sociálna poisťovňa má právo voči tretím osobám na náhradu škody, ktorá jej vznikla výplatom dávok v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania.

15. Pre priznanie regresných nárokov Sociálnej poisťovne (t. j. aj náhrady škody) vyplývajúcich z osobitného občiansko-právneho vzťahu upraveného vyššie uvedenými zákonnými ustanoveniami, je vždy rozhodujúci prvok zavinenia tretej osoby (slovné spojenie „v dôsledku ich zavineného protiprávneho konania“), a to bez zreteľa na to, či v prípade tejto tretej osoby prichádzala v inom (napr. pracovno-právnom) právnom vzťahu do úvahy jej objektívna zodpovednosť (napr. zodpovednosť zamestnávateľa za škodu spôsobenú pracovným úrazom). Zavinenie ako subjektívna kategória je v prípade tohto občiansko-právneho zodpovednostného vzťahu neopomenuteľným predpokladom vzniku zodpovednosti. Keďže osobitný predpis (zák. č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení) otázku zavinenia (spoluzavinenia) v tomto zodpovednostnom vzťahu neupravuje, treba vychádzať zo všeobecnej úpravy (§ 420 a § 441 Občianskeho zákonníka). Aj z tohto hľadiska okresný súd ako súd prvej inštancie nárok na náhradu škody správne posúdil v zmysle § 420 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (pozri aj rozhodnutie NS SR 3M Cdo 19/2008 z 21. 01. 2009).

16. V konaní nebolo pochybné, že škoda, ktorá vznikla Sociálnej poisťovni výplatom dávok vznikla v dôsledku zavineného protiprávneho konania viacerých škodcov, a to konkrétne žalovaného 1/ ako zamestnávateľa XX. Odvolací D. ako aj zamestnancom žalovaného 2/ C. J.. V tejto súvislosti okresný súd správne poukázal na ust. § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne. V tomto zmysle svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil.

17. Odvolací súd v nadväznosti na odvolaciu námietku žalovaného 2/ poukazuje na to, že pôvodná právna úprava do novely uskutočnenej zák. č. 131/1982 Zb. v ust. § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka vychádzala síce zo zásady delenej zodpovednosti viacerých škodcov v závislosti na ich účasti na spôsobení škody, ale od uskutočnenej novely právna úprava vychádza naopak zo zásady spoločnej zodpovednosti a len výnimočne, ak tak rozhodne súd, viacerí škodcovia zodpovedajú za škodu podľa

svojej účasti. Uvedená zásada solidárnej zodpovednosti viacerých škodcov neplatí len napr. v prípade pracovno-právnej zodpovednosti (založenej na subjektívnom zavinení zamestnanca), pričom ust. § 187 Zákonníka práce vychádza i naďalej z delenej zodpovednosti viacerých škodcov, a to v závislosti od miery zavinenia jednotlivého škodu, čo našlo svoj odraz v pracovno-právnej judikatúre. V tomto prípade však hmotnoprávnym základom nie je pracovno-právna zodpovednosť, ale náhrada škody v zmysle § 420 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Teraz platná občiansko-právna úprava teda vychádza zo spoločnej zodpovednosti viacerých škodcov, ktorá má podobu solidárnej zodpovednosti v zmysle § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá umožňuje, aby sa poškodený domáhal celého splnenia od ktoréhokoľvek zo škodcov, pričom samotné vyjadrenie „spoločne a nerozdielne“ znamená, že plnením čo aj jedného zo škodcov zaniká v rozsahu tohto plnenia aj záväzok ostatných škodcov (pozri aj Jaroslav Krajčo a spol. Občiansky zákonník pre prax; komentár; II. § 136 - § 587; str. 1696). Odvolacia námietka žalovaného 2/ ohľadne posudzovania delenej zodpovednosti a miery zavinenia žalovaných 1/, 2/ v nadväznosti na to, že súd mal vysloviť, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného, je vzhľadom na aktuálnu právnu úpravu ust. § 348 ods. 1 Občianskeho zákonníka irelevantná.

18. Pri výklade ust. § 438 ods. 1 Občianskeho zákonníka všeobecne platí, že spoločná zodpovednosť vzniká ako výsledok spoluzavinení, či súbežnej (na sebe nezávislej) činnosti, prípadne nečinnosti alebo zanedbania, vedúce k vzniku jediného škodlivého následku. Pre spoluvinu je typické, že škodca má vzťah nielen k vlastnému konaniu (protiprávnemu konaniu a škode), ale aj ku konaniu ostatných osôb zúčastňujúcich sa na vzniku škody. Spoločná zodpovednosť nie je vylúčená ani vtedy, ak sa nedá jednoznačne určiť podiel jednotlivých škodcov na dosiahnutie celkového výsledku (na vzniku škody).

19. Poškodený, v tomto prípade žalobca, sa môže ale nemusí domáhať náhrady škody voči všetkým škodcom. Vzájomné vyporiadanie škodcov sa riadi ust. § 439 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, kto zodpovedá za škodu spoločne a nerozdielne s inými, vysporiada sa s nimi podľa účasti na spôsobení vzniknutej škody. Zásada o spoločnej a nerozdielnej zodpovednosti viacerých škodcov platí bez zreteľa na to, ako je zodpovednosť jednotlivých škodcov právne kvalifikovaná. Nie je teda rozhodné ani napríklad to, že u niektorého zo škodcov by išlo o objektívnu zodpovednosť a u iného o všeobecnú zodpovednosť. Hoci v prvom rade platí zásada spoločnej a nerozdielnej zodpovednosti viacerých škodcov, súd môže v odôvodnených prípadoch rozhodnúť, že tí ktorí škodu spôsobili, zodpovedajú za ňu podľa svojej účasti na spôsobení škody. Zákon však nedefinuje, čo je možné považovať za odôvodnené prípady pre nerešpektovanie základnej zásady spoločnej zodpovednosti škodcov. Súd môže rozhodnúť o delenej zodpovednosti iba výnimočne, najmä vtedy, ak rozdiel účasti škodcov na spôsobení škody je celkom zrejмый a nebude mať za následok nevyhľaditeľnosť škody alebo podstatné sťaženie jej vymožitelnosti. Zákon totiž preferuje ochranu poškodeného a opustenie tejto zásady predpokladá iba výnimočne. Pokiaľ sa nedá jednoznačne určiť podiel jednotlivých škodcov na vzniku škody, tak ako je to aj v tomto prípade, škodcovia za škodu zodpovedajú spoločne a nerozdielne.

20. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a právne závery, odvolací súd považoval rozsudok okresného súdu za vecne správny, a preto ho v celom rozsahu potvrdil.

21. Pokiaľ žalovaný 2/ poukazoval na znalecký posudok X.. K. K. zn.: OE/2011, č. 88/11 zo dňa 23. 08. 2011, tento bol vyhotovený pre zadávateľa Inšpektorát práce Banská Bystrica, pričom súd prvej inštancie sa v rozsudku zaoberal závermi inšpektorátu práce, prihliadol na ním zistené skutočnosti, pričom uvedený listinný dôkaz nič nemení na záveroch okresného súdu o spoločnej a nerozdielnej zodpovednosti žalovaných 1/, 2/ aj vo vzťahu k vyššie uvádzaným skutočnostiam. Procesný nedostatok okresného súdu, že sa v rozsudku nevysporiadal s týmto predloženým dôkazom, nemá vplyv na skutkové závery okresného súdu a vecnú správnosť rozhodnutia.

22. O trovách odvolacieho konania súd rozhodol v zmysle § 396 ods. 1 CSP v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorých ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie, pričom súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci. Žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným 1/, 2/ v plnom rozsahu. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v rozhodnutí, ktorým sa odvolacie konanie končí, v zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník v súlade s § 262 ods. 2 CSP.

23. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).